

store forberedende Arbejde med at tilvejebringe de Maale- og Vejeapparater, der ere nødvendige i Henhold til Meterloven, have vi da fastsat Lønningerne: for Justerdirektøren en Begyndelseløn af 4,500 Kr. aarlig, stigende med 500 Kr. for hver 4 Aars Tjeneste indtil 6,000 Kr., og for Justermesteren en Begyndelseløn af 3,600 Kr., stigende hvert 4de Aar med 300 Kr. indtil 4,800 Kr., og disse Lønninger kunne naturligvis ogsaa vedblive at staa, efter at Justervæsenet er bragt i tilbørlig Orden.

For de andre Tjenestemænd under denne Institution er Forholdet et noget andet. Justervæsenet har hidtil henligget under Københavns Magistrat, men i Loven om Metersystemets Indførelse i Danmark er der en Bestemmelse om, at Regeringen fastsætter, naar det skal henlægges under Staten, og vi kunne vente, at det vil ske i den nærmeste Fremtid, for saa vidt det ikke allerede er sket. Der staaer i Bemærkningerne til det foreliggende Lovforslag, at det menes at skulle ske den 1. April 1909, men jeg har ikke hørt, at det er sket. De andre Tjenestemænd faa derfor ikke deres Løn fastslaaet nu, de ville foreløbig faa den Løn, som de vilde have haft, hvis de var blevne i Københavns Kommunes Tjeneste fremdeles, og det samme gælder med Hensyn til Pensionsforholdene, der ligeledes blive, som de vilde have været, hvis Justervæsenet var blevet under Københavns Kommune.

§ 2 gaar kun ud paa, at denne Lov træder ud af Kraft 1. April 1912. Det er jo Meningen, at naar det forberedende Arbejde er gjort, kan Ministeriet komme med et Forslag, der fastslaaer Lønningerne for hele denne Eftat. — Jeg anbefaler det stillede Ændringsforslag til det høje Tings Velvillie.

Martin Olsen: Jeg maa tilstaa, at jeg blev noget forundret over den Vending, Udvalget har givet Sagen, idet jeg ikke ret vel kan forstaa, at der har været den Anledning, som man synes at have fundet, til at udskyde Sagen. Men det er kun som Københavner, jeg har den Opfattelse, at det er en Mærkelighed, det maa blive en Sag mellem Ministeren og Udvalget, specielt hans Partifæller. Hverken i Udvalgets Betænkning eller i den Motivering, som den ærede Ordfører nu gav, forekommer det mig, der ligger tilstrækkelig Basis for en saadan Udsættelse. Man er enig om, at Justervæsenet hurtigst muligt skal gaa over til Staten; om det er sket, er mig ikke bekendt, og det bestemmer Regerin-

gen jo. Men Sagen skal paabegyndes, de nye Veje- og Maaleredskaber skulle hurtigst muligt forfærdiges, saa at de kunne tilvejebringes i et saa stort Antal, som det er nødvendigt, naar det metriske System endelig træder i Kraft. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorfor man ikke nu straks maa begynde med at have Rammerne om denne Institution, som vi have haft altid, saa længe vi have haft ordnede Vægt- og Maalforhold og ogsaa skulle have i Fremtiden.

Jeg har bemærket, at Udvalget har strøget eller foreløbig strøget den ene af de Embedsmænd, der skulde ansættes, nemlig Justerfuldmægtigen. Justermesteren synes man derimod at have en vis For kærlighed for, ham har man ladet blive staaende. I alt Fald er der fastsat Løn for ham, og det kan vel ikke være saaledes at forstaa, at der fastsættes en Løn for en Mand, som ikke bliver ansat. Meningen maa vel være, at der bliver ansat en Mand, maaske foreløbig, men det vide vi jo godt, at er han først ansat, bliver han der ogsaa. Jeg gjorde en Bemærkning om dette Spørgsmaal ved første Behandling. Jeg omtalte den Gang ikke Justerfuldmægtigen, der for saa vidt ogsaa er en ny Mand, men jeg spurgte, om man mente, det var strengt nødvendigt, at Justervæsenet blev udrustet med to nye Embedsmænd, som det var foreslaaet. Jeg ved ikke, om Udvalget har taget noget endeligt Standpunkt dertil, eller man foreløbig vil se Tiden an. Jeg skulde tro, at det vil være tilstrækkeligt i alt Fald med den ene nye Embedsmand.

Med Hensyn til Lønningsvilkaarene staaer der i § 1 c.: „De øvrige Tjenestemænd under Justervæsenet kunne ved denne Institutions Overførelse til Staten følge med og opnaa Arbejde her paa de Løn- og Pensionsvilkaar, som de vilde have haft, hvis Justervæsenets Overgang til Staten ikke var sket“. At de kunne „følge med“, vil altsaa sige, at de have en Ret dertil. Jeg fremhævede ogsaa ved første Behandling, at jeg gik ud fra, at det var saaledes. Jeg forstaaer Bestemmelsen saaledes — den kan efter min Mening ikke læses paa anden Maade —, at de Tjenestemænd, som ikke ere nævnte i Lønningsbestemmelserne, altsaa alle undtagen Justerdirektøren og den nye Justermester, ville, indtil der bliver truffet en endelig Ordning, have den Løn, som de vilde have haft, dersom Justervæsenet endnu var kommunalt. (Ordføreren [Guldbrandsen]: Ja!) Den ærede Ordfører siger Ja, og